

Abstrakt:

Skotské království vstupovalo od desátého století do stále častějších interakcí se svým anglickým sousedem, při nichž se postupně konstituoval vzájemný poměr obou zemí, a to prostřednictvím vztahů jejich vládců v procesu postupného utváření skotské vazaloty. Důležitou roli v tomto procesu sehrávaly různé formy rituálního a symbolického jednání jeho aktérů, jež byly důležitou složkou panovnické reprezentace a utvářely pozadí jednotlivých setkání skotských a anglických vládců, v nichž nacházel jejich vzájemný vztah své vnější vyjádření. Cílem této diplomové práce je přispět ke studiu vývoje anglo-skotského vztahu z hlediska konstituování skotské vazaloty v průběhu 10. až 13. století s ohledem na dobovou rituální praxi, která se k ní pojila. Práce se proto zaměřuje na význam nonverbálního vystupování v procesu politického jednání a panovnické reprezentace v širším kontextu vývoje vztahů mezi vládci obou zemí. Prostřednictvím komparace dobové i pozdější narativní produkce skotské a anglické provenience sleduje, jak byl anglo-skotský vztah nahlížen současnými pozorovateli i pozdějšími autory, jaká tradice o něm existovala a jakým způsobem přetvářela tuto tradici interpretace pozdější historiografií a ovlivňovala tím další vývoj vzájemného vztahu.